

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Den gældende vederlagslov er fra 1993. Hvervet som medlem af Landstinget eller Landsstyret har siden udviklet sig betydeligt i retning af større krav til arbejdstid og målrettet indsats året igennem.

Landstingets Formandskab har derfor i efteråret 2000 og igen i efteråret 2001 fremsat forslag til en revision af vederlagsloven. Forslagene blev dog ikke vedtaget, idet det viste sig vanskeligt at opnå den fornødne enighed om, hvad der må betragtes som et rimeligt vederlagsniveau.

Landstinget vedtog på den baggrund i december 2001 at nedsætte en uafhængig arbejdsgruppe med den fornødne ekspertise til at vurdere landstings- og landsstyrevederlaget. Arbejdsgruppen fik følgende sammensætning:

- Cand.mag. Daniel Thorleifsen, lektor, Ilisimatusarfik.
- Dr. polit, professor emeritus, Erling Olsen, tidl. boligminister, justitsminister og formand for Folketinget.
- Dr. jur, professor emeritus, Isi Foighel, tidl. skatteminister, formand for Hjemmestyrekommissionen og fhv. dommer ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.
- Cand.jur. Nicolaj Sørensen, direktør, Landstingets Bureau.
- Cand.jur. Sólja í Ólavsstovu, direktør, Landsstyrets Sekretariat.

Arbejdsgruppen fik i opdrag at vurdere vederlæggelsen af Landstingets og Landsstyrets medlemmer i relation dels til tilsvarende stillingsniveau på det grønlandske arbejdsmarked, dels til vederlæggelsen af parlaments- og regeringsmedlemmer i lande med et parlamentarisk demokrati, der i henseende til arbejdsbelastning og ansvar svarer til det grønlandske. Det blev pålagt arbejdsgruppen under Landstingets efterårssamling 2002 at fremkomme med en betænkning.

Arbejdsgruppen har som led i sit arbejde udarbejdet et udkast til revision af vederlagsloven. Landstingets Formandskab har valgt at fremsætte arbejdsgruppens udkast som forslag til landstingslov i næsten uændret form. Nærværende forslag til landstingslov afviger således kun fra arbejdsgruppens anbefalinger på tre punkter.

For det første foreslog arbejdsgruppen, at Landsstingets medlemmer skal oppebære et vederlag svarende til aflønningen af en kontorchef i Grønlands Hjemmestyre (lønramme 36 incl. generelt tillæg med et særligt tillæg på kr. 49.340 kr. i årligt grundbeløb). Arbejdsgruppen lagde til grund herfor, at hvervet som medlem af Grønlands Landsting som minimum svarer til fuldtidsbeskæftigelse på det

almindelige arbejdsmarked. Det var endvidere arbejdsgruppens vurdering, at hvervet berettiger en ansvars- og statusmæssig indplacering på niveau med en offentlig ansat kontorchef.

Landstingets Formandskab kan i princippet tilslutte sig arbejdsgruppens vurdering. Hensynet til den aktuelle økonomiske situation og almenhedens accept af de foreslåede ændringer bevirker imidlertid, at Landstingets Formandskab har fundet det rigtigst at foreslå, at Landstingets medlemmer vederlagsmæssigt indplaceres på et niveau umiddelbart *under* en kontorchef i Hjemmestyret (Lønramme 35 incl. generelt tillæg med et særligt tillæg på kr. 49.340 kr. i årligt grundbeløb).

Landstingets Formandskab har endvidere fundet behov for en mindre udvidelse af den adgang til boliganvisning, som arbejdsgruppen har foreslået indført.

Arbejdsgruppen har foreslået, at der mod betaling af sædvanlig husleje stilles bolig til rådighed for landstingsmedlemmer, som ønsker at tage fast bopæl i Nuuk. Blandt fordelene herved er en nedbringelse af Landskassens udgifter til rejser, indkvartering og dagpenge i forbindelse med Landstingets samlinger.

Landstingets Formandskab har i forbindelse med det seneste landstingsvalg konstateret, at opnåelse af valg til Landstinget kan skabe boligmæssige problemer, som arbejdsgruppens forslag ikke tager højde for. Landstingsmedlemmer, som bebor en tjenestebolig eller på kollegium i Nuuk, men som på grund af deres landstingshverv for en tid må opgive deres beskæftigelse eller studier og dermed give afkald på deres bolig, får således ikke med arbejdsgruppens forslag ret til anvisning af ny bolig i Nuuk.

Landstingets Formandskab har fundet det rigtigst, at lade også denne gruppe omfatte af forslagens bestemmelser om boliganvisning.

Endelig har Formandskabet konstateret et behov for at udvide eftervederlagsreglerne til i visse tilfælde at omfatte landstingssuppleanter.

Oftest søger landstingsmedlemmer orlov for en tidsmæssigt fastsat periode, f.eks. 8 eller 14 dage, hvor de varetager andre opgaver. Det hænder dog også, at et landstingsmedlem søger orlov i en ikke nærmere fastsat periode, f.eks. på grund af langvarig og alvorlig sygdom, eller for at hellige sig hvervet som Landsstyremedlem. I sidstnævnte tilfælde må suppleanten påregne en langvarig funktionsperiode, hvilket kan nødvendiggøre, at suppleanten frigør sig fra sit hidtidige arbejde. I denne situation har suppleanten, på samme måde som et landstingsmedlem, behov for ved sin udtræden af Landstinget at bevare en økonomisk tryghed i en periode, indtil vedkommende må påregnes at have fundet ny beskæftigelse.

Denne problemstilling aktualiseres af, at flere landsstyremedlemmer under de seneste to landsstyrekonstitueringer har søgt orlov fra landstingsarbejdet. Denne mulighed, som ikke tidligere har været benyttet, indebærer, at en suppleant kan have en funktionsperiode på op til 4 år. Det forekommer i sådanne tilfælde urimeligt at afskære den pågældende fra eftervederlag.

Forslaget indeholder derfor en ændring af de gældende eftervederlagsregler, som imødekommer det konstaterede behov.

I forhold til den gældende vederlagslov rummer forslaget en række væsentlige ændringer, ikke mindst i relation til landstingsmedlemmers vederlæggelse:

Vederlaget forhøjes, således at det ligger umiddelbart under niveauet for aflønning af en kontorchef i Grønlands Hjemmestyre.

Oppebærer et landstingsmedlem indtægter fra andre offentlige hverv eller stillinger reduceres landstingsvederlaget imidlertid, således at den samlede indtægt fra offentlige stillinger og hverv højst kan udgøre halvanden gange landstingsvederlaget. Der kan dog kun foretages reduktion i landstingsvederlaget. Overstiger et landstingsmedlems indtægter fra andre offentlige hverv og stillinger i sig selv halvanden gange landstingsvederlaget, vil landstingsmedlemmet ikke kunne modtage vederlag for sit landstingshverv, men indtægterne fra de øvrige offentlige stillinger eller hverv oppebærer landstingsmedlemmet ubeskåret.

Landstingsmedlemmernes omkostningstillæg bevares men gøres skattepligtigt, og det særlige tillæg til Finansudvalgets medlemmer afskaffes.

Udover at tilsikre en tidssvarende og rimelig vederlæggelse af hvervet som medlem af Landstinget og Landsstyret indeholder forslaget på enkelte punkter markante ændringer i forhold til den gældende vederlagslov.

For det første indføres fra lovens ikrafttræden en privat pensionsordning. For at forbedre pensionsforholdene for medlemmer af Landstinget og Landsstyret foreslås det at ophæve loftet i den gældende vederlagslov for den maksimale pension, der kan oppebæres. Ophævelsen vil dog alene have virkning for nuværende og fremtidige medlemmer af Landstinget og Landsstyret.

For det andet stilles der under hensyn til de ændrede arbejdsbetingelser bolig til rådighed for landstingsmedlemmer, som ønsker at bosætte sig i Nuuk, ligesom adgangen til familieledsagelse i forbindelse med landstingsssamlinger udvides til fordel for landstingsmedlemmer som er bosat udenfor Nuuk. Landstingsmedlemmer, som vælger at bosætte sig i Nuuk betaler husleje efter de til enhver tid gældende regler for beregning af husleje i Grønlands Hjemmestyre.

En tilsvarende adgang til boliganvisning indføres f.s.v.a. landstingsmedlemmer, som på grund af varetagelsen af landstingshvervet må afbryde deres hidtidige beskæftigelse eller studier og dermed give afkald på en tjeneste- eller kollegiebolig i Nuuk.

For det tredje udvides landstingsmedlemmernes adgang til at foretage orienteringsrejser (de tidligere "valgkredsrejser"). Baggrunden herfor, er at Grønland nu udgør een valgkreds, hvorfor Landstingets medlemmer har behov for at kunne orientere sig og møde vælgerbefolkningen i hele landet.

Økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget

Forslaget vil indebære øgede udgifter til Landstinget med netto 4.710.896 kr.

De øgede udgifter fordeler sig således:

Forhøjelse af medlemmernes vederlag	3.143.810 kr.
Rejser til børn og ægtefæller, anslået	400.000 kr.
Udvidelse af adgangen til orienteringsrejser	736.250 kr.
Suppleanter	250.000 kr.
Pensionsbidrag	401.120 kr.
I alt	4.931.180 kr.

Til gengæld vil der være følgende besparelser:

Særligt vederlag til Finansudvalgets medlemmer	220.284 kr.
--	-------------

Forslaget vil indebære øgede udgifter til Landsstyret med 1.053.945 kr. Disse udgifter omfatter ikke eventuelt forøgede udgifter forbundet med landsstyremedlemmers orlov fra Landstinget under varetagelse af hvervet som landsstyremedlem.

De øgede udgifter fordeler sig således:

Forhøjelse af vederlag	561.012 kr.
Kost og logi til landsstyremedlemmernes ægtefæller, anslåes	100.000 kr.
Rejser til landsstyremedlemmernes ægtefæller, anslåes	250.000 kr.
Pensionsbidrag	142.933 kr.
I alt	1.053.945 kr.

Samlet vil forslaget indebære øgede udgifter til Landskassen på netto 5.764.841 kr.

Beregningen af de øgede udgifter til pensionsbidrag bygger på en anslået aktuarmæssig beregning af det nuværende pensionsbidrag som eventualforpligtelse (6%). Der foretages ikke i øjeblikket henlæggelse til dækning af denne forpligtelse, da det er valgt at medtage omkostningen løbende, i de år hvor pensionen kommer til udbetaling. Fremtidige pensionsbidrag vil blive medtaget på finansloven med det fulde beløb, svarende til 10 % af udbetalt vederlag.

Der er ikke skønnet over øgede udgifter til eftervederlag og vederlag til en efterlevende ægtefælle efter et medlem af Landstinget og Landsstyre, da skønnet vedrørende disse udgifter er forbundet med meget stor usikkerhed.

Der har endvidere ikke været muligt at foretage et nærmere skøn over forøgelsen af udgifterne til ikke-landstingsmedlemmers vederlag og omkostningstillæg for deltagelse i udvalg, nævn og repræsentationer. Forøgelsen vurderes dog at være begrænset.

Forslaget har ingen væsentlige administrative konsekvenser i forhold til Landstingets administration, men kan indebære en mindre opgaveforøgelse for skattemyndighederne og boligadministrationen.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen regulerer dels landstingsmedlemmers vederlag og omkostningstillæg, dels landstingsmedlemmers adgang til boliganvisning.

Landstingets medlemmer modtager i henhold til bestemmelsen et vederlag svarende til lønramme 35 med særligt tillæg. Vederlaget reguleres løbende, således at det følger udviklingen indenfor AK forhandlingsområdet. Ved forslagets fremsættelse udgør vederlaget årligt kr. 334.874.

Vederlaget ligger umiddelbart under niveauet for aflønning af en kontorchef i Grønlands Hjemmestyre.

Hvervets karakter af (og vederlæggelse som) fuldtidsbeskæftigelse indebærer et behov for regulering af landstingsmedlemmers adgang til bibeskæftigelse.

Det anerkendes, at medlemmer af Landstinget kan have en arbejdsmæssig kapacitet, som overstiger 2000 timer pr. år. Et landstingsmedlem der af karrieremæssige eller andre årsager ønsker at udnytte denne kapacitet ved at påtage sig yderligere hverv eller beskæftigelse, bør ikke afskæres herfra. Det anses dog for nødvendigt, at indsætte begrænsninger for medlemmers indtjening ved andre hverv og anden beskæftigelse i offentligt regi. Den nedsatte arbejdsgruppe har derimod ikke anset det for fornødent at fastsætte begrænsninger for et landstingsmedlems beskæftigelse i det *private erhvervsliv*. Det private arbejdsmarked må antages at regulere dette forhold på tilfredsstillende vis.

I overensstemmelse hermed foreslås det i § 1, stk. 2, at landstingsvederlaget reduceres, hvis et landstingsmedlem modtager løn eller vederlag fra andre offentlige stillinger eller hverv. Med offentlige stillinger og hverv forstås stillinger og hverv

inden for staten, Grønlands Hjemmestyre og de grønlandske kommuner, herunder stillinger og bestyrelsesposter i helt eller delvist offentligt ejede selskaber.

Landstingsvederlaget reduceres således, at den samlede indtægt hidrørende fra offentlige stillinger og hverv ikke overstiger halvanden gange landstingsvederlaget. Det er dog kun landstingsvederlaget, der kan gøres til genstand for reduktion. Hvis et landstingsmedlems indtægter fra andet offentligt hverv eller anden offentlig stilling derfor i sig selv overstiger halvanden gange landstingsvederlaget, vil landstingsmedlemmet kunne oppebære disse indtægter ubeskåret. Landstingsmedlemmet vil imidlertid i sådanne tilfælde ikke modtage vederlæggelse for sit landstingshverv.

Ved opgørelsen af hhv. Landstingsvederlaget og indtægter fra andet offentligt hverv eller anden offentlig stilling medregnes pension og pensionsbidrag ikke.

En eventuel vederlæggelse som landsstyremedlem medregnes ikke ved opgørelsen, idet det ikke har været hensigten at beskære landsstyremedlemmernes samlede vederlæggelse.

Det påhviler det enkelte landstingsmedlem selv at indberette indtægter fra offentlige stillinger og hverv til Landstingets Formandskab. Undladelse heraf vil i henhold til forslaget § 20 kunne medføre foranstaltninger efter kriminalloven.

Til Landstingets medlemmer ydes der ud over selve vederlaget et omkostningstillæg. Omkostningstillægget dækker de udgifter, som et landstingsmedlem i medfør af sit hverv selv afholder til bl.a. leje af kontor i hjemby, sekretærbistand, oversættelser, porto, kopiering, telefon, mobiltelefon, telefax, internet, avis- og tidsskriftabonnementer samt rejser og anden befordring til møder o.lign.

Omkostningstillægget har hidtil været skattefrit. Det foreslås imidlertid, at omkostningstillægget fremover beskattes. Landstingets medlemmer vil imidlertid kunne fratække udgifter, som er nødvendige for deres hvervs udøvelse, efter skattelovgivningens almindelige regler. Skattemyndighederne vil kunne kræve dokumentation for afholdelse af fradragsberettigede udgifter, som er indberettet til skattemyndighederne. Dette betyder, at landstingsmedlemmer stilles som enhver anden borger.

Omkostningstillægget har hidtil ikke været reguleret. For at sikre, at omkostningstillægget ikke fremover udhules, foreslås det, at omkostningstillægget reguleres årligt i overensstemmelse med det grønlandske reguleringspristal med virkning fra 1. januar det pågældende år. Reguleringen sker på grundlag af udviklingen i det grønlandske reguleringspristal, som beregnet af Grønlands Statistik pr. 1. juli i det forudgående år.

Medlemmerne af Finansudvalget har hidtil modtaget et særskilt vederlag, som kompensation for den særligt store arbejdsbyrde, der påhviler medlemmerne af dette udvalg. Det foreslås, at Finansudvalgets medlemmer ikke fremover modtager et sådant særskilt vederlag. Landstingsarbejdets omfang har som tidligere fremhævet

undergået en udvikling, som bevirker, at landstingsarbejdet i dag må betragtes som et fuldtidshverv. Alligevel kan enkelte udvalgsposter måske stadig siges at være mere arbejdskrævende end andre. De enkelte partigrupper har imidlertid mulighed for at tage højde herfor ved fordelingen af udvalgsposter, således at medlemmer med tunge udvalgsposter indvælges i færre udvalg end medlemmer med mindre tunge udvalgsposter.

Alle vederlag, der er nævnt i § 1, og omkostningstillægget udbetales månedsvist forud.

Efter landstingslov om ferie har alle lønmodtagere i privat eller offentlig tjeneste ret til ferie og feriegodtgørelse eller løn under ferie. Da medlemmerne af Landstinget og Landsstyret ikke kan sidestilles med lønmodtagere i privat eller offentlig tjeneste, er medlemmerne af Landstinget og Landsstyret ikke omfattet af landstingslov om ferie, hvilket betyder, at der ikke ydes hverken feriegodtgørelse eller løn under ferie af de vederlag, som oppebæres efter vederlagsloven.

Som noget nyt foreslås det, at der stilles bolig til rådighed for et landstingsmedlem, der med sin husstand ønsker at tage fast bopæl i Nuuk. Boligen anvises over Hjemmestyrets chef-boligpulje. Det boligsøgende landstingsmedlem indgår på lige fod med andre, der har ret til bolig fra puljen.

Landstingsmedlemmer, som i forvejen er bosat i Nuuk, får ikke en tilsvarende adgang til boliganvisning, med undtagelse af landstingsmedlemmer, som på grund af varetagelsen af landstingshvervet må afbryde deres hidtidige beskæftigelse eller studier og dermed give afkald på en tjeneste- eller kollegiebolig i Nuuk.

For Landstingets medlemmer kan det indebære praktiske fordele at være bosat i Nuuk. Dels mindskes de familiemæssige afsavn, der er forbundet med landstingssamlingerne, og dels lettes deltagelsen i de stadig mere omfattende udvalgsaktiviteter udenfor samlingsperioderne.

Set fra en økonomisk synsvinkel indebærer det besparelser for Landskassen, hvis et landstingsmedlem, som i dag er bosat udenfor Nuuk, vælger at flytte til Nuuk. Landskassens udgifter til rejser og indkvartering i forbindelse med landstingssamlinger vil således reduceres.

Landstingsmedlemmer, der anvises bolig, betaler husleje efter de almindelige regler. Boligen fraflyttes ved hvervets ophør, dog således at der stilles bolig til rådighed i eftervederlagsperioden. Selv om boligen alene stilles til rådighed for en midlertidig periode (eftervederlagsperioden), har den ikke karakter af vakantbolig, og også for denne betales der således almindelig husleje. Der kan ikke anvises bolig efter eftervederlagsperiodens ophør.

Flytteomkostninger i forbindelse med til- og fraflytning dækkes ikke.

Til § 2

§ 2, stk. 1 og 2 afgrænser den periode, i hvilken der ydes vederlag efter § 1, stk. 1, og omkostningstillæg efter § 1, stk 3, såvel ved normalt valg som ved indtræden i løbet af en valgperiode.

Landstingets Formandskab kan efter reglerne i Landstingets Forretningsorden bevilge et landstingsmedlem orlov. Under afholdelse af orlov oppebærer et medlem af Landstinget ikke vederlag og omkostningstillæg.

Et medlem af Landstinget optjener ikke pensionsanciennitet i orlovsperioden. Et landstingsmedlem, som er bevilget orlov for at hellige sig hvervet som landsstyremedlem, optjener endvidere ikke eftervederlagsanciennitet i orlovsperioden.

Et landstingsmedlems sygdom anses som lovligt forfald. Dette indebærer, at det pågældende landstingsmedlem oppebærer vederlag og omkostningstillæg under sygdomsperioden, ligesom den pågældende under sygdomsperioden optjener pensionsanciennitet.

På samme måde som sygdom anses fravær i forbindelse med nærtståendes død eller alvorlige sygdom som lovligt forfald. Som "nærtstående" betragtes et landstingsmedlems ægtefælle, samlever, børn, børnebørn, forældre og søskende.

Endelig anses orlov i forbindelse med graviditet, fødsel, og adoption som lovligt forfald. Hjemmestyrets cirkulære nr. 2 af 21. september 1989 kan betragtes som vejledende.

Til § 3

Til dækning af landstingsmedlemmernes udgifter i forbindelse med hvervet ydes der som hidtil et ikke-pensionsgivende omkostningstillæg.

Efter den gældende vederlagslov omfattes omkostningstillægget ikke af den skattepligtige indkomst. Dette har den betydning, at udgifter, der dækkes af omkostningstillægget ikke kan bringes til fradrag i den skattepligtige indkomst. Lovforslaget indebærer en ændring heraf, idet det samlede omkostningstillæg på 50.000 kr. efter forslaget er skattepligtigt. Til gengæld vil landstingsmedlemmernes omkostninger fremover være fradragsberettigede efter skattelovgivningens almindelige regler. Dermed stilles et landstingsmedlem med hensyn til omkostninger på samme måde som enhver anden borger.

Ligesom efter den gældende vederlagslov ydes der udover omkostningstillægget dagpenge i forbindelse med Landstingets samlinger for de medlemmer, der ikke har bopæl i Nuuk. Endvidere ydes der dagpenge under udvalgsrejser og orienteringsrejser.

Der ydes endvidere fri rejse og logi til Landstingets samlinger for de medlemmer, der ikke har bopæl i Nuuk, rejse- og indkvarteringsudgifter i forbindelse med udvalgs møder og udvalgsrejser samt rejse- og indkvarteringsudgifter i forbindelse med medlemmernes orienteringsrejser.

For så vidt angår fri rejse og logi til Landstingets samlinger for de medlemmer, der ikke har bopæl i Nuuk, dækkes alene rejseudgifter for en returrejse til Nuuk. Hvis et medlem af Landstinget ønsker at foretage yderligere rejser i forbindelse med en landstingssamling, må vedkommende selv afholde rejseudgifterne.

For så vidt angår rejse- og indkvarteringsudgifter i forbindelse med udvalgs møder og udvalgsrejser samt orienteringsrejser kræves det dog, at Landstingets Formandskab eller Landstingets formand har godkendt rejsen.

Landstingets medlemmer har indenfor en fastsat beløbsramme på kr. 30.000 een gang i hvert kalenderår ret til at foretage orienteringsrejse i Grønland for at udvide medlemmernes kendskab til grønlandske forhold. Dette er en betydelig udvidelse af adgangen til at foretage orienteringsrejser, idet der efter den gældende vederlagslov alene er mulighed for at foretage en orienteringsrejse een gang i hver valgperiode.

Denne udvidelse af adgangen til at foretage orienteringsrejser skal ses i sammenhæng med, at Grønland efter ændringen af valgloven på Landstingets efterårssamling 1998 nu er een stor valgkreds, hvorved behovet for at foretage orienteringsrejser er kraftigt forøget.

Beløbsrammen på kr. 30.000 skal dække såvel rejse- som indkvarteringsudgifter og dagpenge i forbindelse med orienteringsrejsen. Hvis et landstingsmedlem ved kalenderårets udgang ikke fuldt ud har anvendt det afsatte beløb på kr. 30.000, vil den resterende del ikke kunne overføres til næste år. Dette er begrundet i administrative hensyn. Det afsatte beløb er imidlertid af en sådan størrelse, at enhver by eller bygd i Grønland i princippet vil kunne gøres til mål for en orienteringsrejse indenfor den pågældende beløbsramme, d.v.s. uden overførsel af "opsparede" beløb til et nyt kalenderår.

Mellem et landstingsvalgs udskrivelse og valgets godkendelse kan landstingsmedlemmernes rejse ikke betales af Landskassen, med mindre der er tale om rejse til uopsættelige møder.

Det specielle ved denne periode er, at Landstinget i princippet er sat ud af funktion, de almindelige rejsemuligheder er derfor suspenderet, og rejser kan alene foretages for partiernes regning via partitilskudskontoen. Rejser til møder m.v., som er af uopsættelig karakter, kan dog fortsat afholdes på sædvanlig vis. Dispensation kan meddeles af Landstingets formand, men det er klart, at der må være tale om et konkret rejsemål i Landstingets tjeneste, som ikke kan afvente nyvalgets godkendelse. Dette kunne f.eks. være møder i internationale organer, hvor det pågældende medlem er uden indflydelse på mødetidspunktet.

Til § 4

Efter den gældende vederlagslov ydes der inden for hver periode af 4 år regnet fra 1. januar 1990 2 gange til et landstingsmedlems ægtefælle fri rejse til Nuuk i forbindelse med en landstingssamling. Der er ikke mulighed for at yde fri rejse til et landstingsmedlems børn.

De medlemmer, der ikke har bopæl i Nuuk, lider et stort afsavn ved at undvære familien under landstingssamlingerne. Også for ægtefælle og børn er den lange adskillelse under Landstingets samlinger en belastning.

Landstingets Udvalg for Forretningsordenen tilkendegav på Landstingets forårssamling 2000, at landstingssamlingerne bør forlænges. Det må således forventes, at landstingssamlingerne fremover strækker sig over en længere periode. Adgangen til ægtefællerejse til Landstingets samlinger udvides derfor betydeligt, således at ægtefællen har ret til een gang i hvert kalenderår at følge landstingsmedlemmet til Landstingets samling. Der ydes alene fri rejse og logi til ægtefællen, men ikke dagpenge.

Samtidig foreslås det, at der een gang i hvert kalenderår kan ydes fri rejse og logi til et lands-tingsmedlems hjemmeboende børn under 18 år. Der ydes ikke dagpenge til barnet.

Når barnet fylder 18 år, kan der ikke længere ydes fri rejse og logi.

Hvis et medlem af Landstinget samtidig er medlem af Landsstyret, ydes der ikke fri rejse og logi til ægtefællen eller hjemmeboende børn under 18 år. Reglerne om fri rejse til et landsstyremedlems ægtefælle og børn findes i forslaget § 8, stk. 4 og 5.

Til § 5

Bestemmelsen regulerer vederlaget til et landstingsmedlems suppleant.

En suppleant for et landstingsmedlem oppebærer for hver dag, vedkommende træder i et landstingsmedlems sted, 1/365 af vederlaget fastsat i § 1, stk. 1. Derudover oppebærer suppleanten 1/365 af omkostningstillægget i §1, stk.

3. Omkostningstillægget reguleres på samme måde som for landstingsmedlemmers vedkommende. Ved den nærmere afgrænsning af den periode, i hvilken suppleanten oppebærer vederlag og omkostningstillæg, medregnes rejsedage. Suppleanten oppebærer således vederlag og omkostningstillæg under rejsen til og fra Nuuk i forbindelse med sin deltagelse i en landstingssamling.

Derudover ydes der suppleanten fri rejse, logi og dagpenge.

Landstingets Formandskab kan efter ansøgning yde fri rejse og logi til en suppleants ægtefælle og børn under 18 år for ledsagelse til den landstingssamling, hvor

suppleanten indtræder i et landstingsmedlems sted. Suppleanten har således ikke som et medlem af Landstinget krav på at medtage ægtefælle og børn.

Ved vurderingen af, hvornår der kan bevilges fri rejse og logi, vil Formandskabet især se på længden af den periode, som suppleanten indtræder i et landstingsmedlems sted. Er perioden under 3 uger bevilges aldrig fri rejse og logi. En suppleant, hvis ægtefælle eller børn tidligere i samme kalenderår er bevilliget fri rejse må som udgangspunkt påregne at modtage afslag på en ansøgning om påny at medtage ægtefælle og børn til en landstingssamling.

Muligheden for at yde fri rejse og logi til en suppleants ægtefælle og børn har ikke tidligere eksisteret.

Til § 6

Bestemmelsen regulerer vederlaget for Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne.

Til Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne ydes der udover vederlaget i § 1, stk. 1 et vederlag svarende til lønramme 39 incl. generelt tillæg (men uden det generelle skalalønstillæg som ellers er knyttet til lønninger indenfor AS - G's forhandlingsområde). Vederlaget efter § 6, stk. 1, udgør ved forslagens fremsættelse kr. 388.085.

Det foreslås, at der til Landstingets formand og Landsstyreformanden yderligere ydes et årligt vederlag svarende til det særlige tillæg, som er knyttet til lønramme 39. Det særlige tillæg udgør ved forslagens fremsættelse kr. 137.845.

Landsstyreformanden har hidtil oppebåret samme vederlag som de øvrige medlemmer af Landsstyret. Henset til det særlige ansvar og den særlige arbejdsbyrde, som er forbundet med hvervet anses det imidlertid for rimeligst, at knytte et yderligere vederlag til hvervet.

Det grundlæggende princip om, at Landstingets formand vederlægges på samme måde som Landsstyrets formand, opretholdes.

Landsstyremedlemmer, som ikke er medlem af Landstinget, bør ikke stilles ringere end et landsstyremedlem, som samtidig er medlem af Landstinget. Til landsstyremedlemmer, der ikke er medlemmer af Landstinget, ydes der derfor et tillæg svarende til vederlaget for medlemmer af Landstinget.

Et medlem af Landstinget, der påtager sig hvervet som landsstyremedlem, har mulighed for at søge orlov fra landstingsarbejdet. Under en sådan orlov udbetales ikke vederlag og omkostningstillæg. Et landsstyremedlem, der har søgt orlov fra Landstinget, modtager imidlertid (på samme måde som landsstyremedlemmer, som

ikke er valgt til Landstinget) et tillæg svarende til vederlaget for medlemmer af Landstinget.

Vederlagene efter § 6 oppebæres fra den 1. i den måned, hvori de pågældende bliver valgt til hvervne og ophører med udgangen af den måned, hvor hvervne ophører. Vederlagene udbetales månedsvis forud.

Da det forudsættes, at Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne ikke har yderligere udgifter af en sådan art og størrelse som medlemmerne af Landstinget, og da Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne i øvrigt har mulighed for at rejse efter regning, ydes der ikke omkostningstillæg til disse.

Landstingets formand og Landsstyreformanden har, som følge af de repræsentative funktioner, som er forbundet med disse hverv, fri bolig til rådighed, mens der til de øvrige landsstyremedlemmer stilles bolig til rådighed, for hvilken der betales husleje efter de almindelige regler for tjenesteboliger med beboelsespligt.

Landstingets formand og Landsstyreformanden skal fraflytte den frie bolig i umiddelbar tilknytning til ophør af hvervet. De boliger, der er stillet til rådighed for de øvrige landsstyremedlemmer skal ligeledes fraflyttes i umiddelbar tilknytning til ophør af hvervet.

Omkostninger i forbindelse med til- og fraflytning dækkes af hjemmestyret.

Efter anmodning fra en afgående Landstingsformand, en afgående Landsstyreformand eller et afgående landsstyremedlem kan der stilles en midlertidig bolig til rådighed i eftervederlagsperioden for hvilken der betales sædvanlig husleje. Den midlertidige bolig anvises så vidt muligt over Hjemmestyrets chef-boligpulje. Der skal udarbejdes en tidsbegrænset lejekontrakt, hvis varighed svarer til eftervederlagsperiodens længde. Ved den tidsbegrænsede lejekontrakts ophør skal den midlertidige bolig fraflyttes, og den afgående Landstingsformand, den afgående Landsstyreformand eller det afgående landsstyremedlem er herefter selv ansvarlig for sin boligsituation.

Eventuelle omkostninger i forbindelse med flytning fra landsstyrebolig til midlertidig bolig dækkes af hjemmestyret.

Til § 7

Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne er berettiget til at afholde repræsentationsudgifter på Landskassens regning.

I praksis vil omkostninger til repræsentation være optaget på Landsstyrets driftskonto, for tiden 10.10.10, og Landstingets driftskonto, for tiden 01.10.10.

Til § 8

Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne rejser i deres egenskab af Landstingets formand, Landsstyreformand og landsstyremedlem på Landskassens regning. Der udbetales ikke dagpenge til de pågældende. I stedet dækkes efter regning kost og logi.

Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne forventes til nogle besøg og på nogle rejser at medbringe ægtefælle eller samlever. Hvis dette er tilfældet, dækkes ægtefællens eller samleverens udgifter til rejse, kost og logi af Landskassen.

Som noget nyt ydes der to frirejser om året til et landsstyremedlems ægtefælle og hjemmeboende børn under 18 år, som vælger at blive boende i hjembyen. Med ægteskab sidestilles 1 års samliv på fælles folkeregisteradresse på det tidspunkt, hvor landsstyremedlemmet i forbindelse med sit hverv tager bolig i Nuuk. Udgifter til kost og logi dækkes ikke.

Til § 9

Bestemmelsen omhandler besiddelsen af andre hverv for Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne.

Den absolutte hovedregel er, at de pågældende ikke må besidde andre hverv, mens de er formand for Landstinget, Landsstyreformand eller landsstyremedlem, uanset om hvervet er lønnet eller ej.

Hvis et sådant hverv besiddes ved vedkommendes tiltræden, skal hvervet fratrædes og kan alene beholdes, hvis Udvalget til valgs prøvelse giver tilladelse til at beholde hvervet. Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne skal endvidere have tilladelse fra Udvalget til valgs prøvelse, hvis de under varetagelsen af hvervet som formand for Landstinget, Landsstyreformand eller landsstyremedlem ønsker at varetage nye hverv.

Til § 10

Bestemmelsen regulerer det eftervederlag, der er tilknyttet hvervene som landstingssuppleant, medlem af Landstinget, medlem af Landsstyret og formand for Landstinget.

Ved fratræden af hvervet som landstingsmedlem ydes eftervederlag med et beløb svarende til den pågældendes sidste månedsindtægt efter § 1, stk. 1 - 2.

Ved fratræden af hvervet som formand for Landstinget, Landsstyreformand og landsstyremedlem ydes der eftervederlag med vederlag efter § 6, stk. 1. Formanden for Landstinget og Landsstyreformanden ydes yderligere eftervederlag med tillægget efter § 6, stk. 2.

Hvis landsstyremedlemmet ikke er medlem af Landstinget, ydes eftervederlag med vederlaget som landsstyremedlem efter § 6, stk. 1 samt tillægget efter § 6, stk. 3.

Eftervederlaget ydes med 1 ½ måned for hvert påbegyndt funktionsår, den pågældende sammenlagt har haft.

En landstingssuppleant, som på ubestemt tid er trådt i et landstingsmedlems sted ydes ligeledes eftervederlagt. Dette gælder imidlertid ikke for suppleanter, der indtræder i Landstinget i en på forhånd fastsat (og typisk relativt kortvarig) periode.

Eftervederlaget for landstingssuppleanter ydes med suppleantens vederlag efter § 5, stk. 1, 1. pkt. Eftervederlaget ydes 1 dag for hver 8 funktionsdage, den pågældende har haft.

Eftervederlagsperiodens længde beregnes særskilt for hvervene som medlem af Landstinget og medlem af Landsstyret, hvilket kan have den betydning, at der ydes eftervederlag for et af hvervene i en længere periode end for det andet hverv.

Eftervederlagsperioden er altid mindst 3 måneder og altid højst tolv måneder, det vil sige, at der ydes maksimalt eftervederlag, når vedkommende har bestridt hvervet i otte år. Der gælder dog ikke et minimum for landstingssuppleanters eftervederlagsperiode.

For at undgå at den samme funktionsperiode medregnes to gange ved beregningen af eftervederlagsperioden, afkortes eftervederlagsancienniteten for det pågældende hverv, når eftervederlag har været udbetalt. Har eftervederlag været udbetalt i fuldt omfang, nulstilles ancienniteten.

Hvis en person, der oppebærer eftervederlag, i eftervederlagsperioden indtræder i samme hverv, som der oppebæres eftervederlag for, suspenderes eftervederlaget, og ancienniteten nedsættes med et antal funktionsår svarende til den periode, hvor der har været ydet eftervederlag. Det samme gælder, hvis en person, som udbetales eftervederlag for hvervet som landstingssuppleant indvælges i Landstinget. Når den pågældende senere træder ud af Landstinget, er vedkommende berettiget til eftervederlag på grundlag af den samlede funktionstid i hvervet som (indkaldt) landstingssuppleant og hvervet som landstingsmedlem. Der kan dog maksimalt ydes eftervederlag i 12 måneder.

Hvis Landstingets formand, Landsstyreformanden, et landsstyremedlem eller et landstingsmedlem dør, mens vedkommende bestrider et af hvervene, er den efterlevende ægtefælle berettiget til at modtage tre måneders vederlag.

Denne regel er ny, da den efterlevende ægtefælle efter den gældende vederlagslov alene er berettiget til et eventuelt eftervederlag.

Hvis medlemmet oppebar eftervederlag ved dødsfaldet, er den efterlevende ægtefælle berettiget til at modtage eftervederlaget i den resterende del af eftervederlagsperioden. Den efterlevende ægtefælle er dog alene berettiget til at modtage eftervederlaget i højst tre måneder, uanset om medlemmet var berettiget til at modtage eftervederlag i en længere periode.

Hvis medlemmet ikke efterlader sig en ægtefælle, eller hvis ægtefællen dør inden tre måneder efter medlemmets dødsfald, er medlemmets efterladte børn under 18 år berettiget til at modtage vederlag eller eftervederlag på betingelse af, at medlemmet havde forældemyndigheden over børnene.

Til § 12

Bestemmelsen afgrænser personkredsen af tidligere medlemmer af Landsrådet, Landstinget eller Landsstyret, der er berettiget til pension efter vederlagsloven af 28. oktober 1993.

§§ 13 - 16 angiver pensionsbetingelserne efter den gældende vederlagslov, der efter den nye vederlagslov stadig vil gælde for tidligere medlemmer, der ikke er medlemmer af Landstinget eller Landsstyret ved lovens ikrafttræden. De samme betingelser vil gælde for den opsatte pension for medlemmer af Landstinget eller Landsstyret ved lovens ikrafttræden, jvf. § 17. stk. 1.

Til § 13

Pensionsretten er betinget af, at den pågældende har bestridt hvervet som landsstyremedlem eller landstingsmedlem i en eller flere perioder, der udgør mindst 1 år, og at vedkommende er blevet 60 år.

Endvidere udbetales der ikke pension, hvis vedkommende oppebærer vederlag eller eftervederlag efter loven. Hvis en person, der modtager pension efter loven, på et senere tidspunkt bliver valgt til Landstinget eller Landsstyret, suspenderes pension i den periode, hvor vedkommende oppebærer vederlag eller eftervederlag.

Til § 14

Bestemmelsen fastsætter, at der opnås maksimal pensionsalder efter 20 år i hvervet som lands- tingsmedlem. I realiteten er der således 20 trin på pensionskalaen for landstingsmedlemmer.

Pensionen for medlemmer af Landstinget udgør højeste pension, der kan opnås ved pensionering fra en tjenestemandstilling i lønramme 31, skalatrin 44. Omkostningstillæg er ikke pensionsgivende.

Til § 15

Bestemmelsen fastsætter, at der opnås maksimal pensionsalder efter 20 år i hvervet som Landstingets formand, Landsstyreformand og landsstyremedlem. I realiteten er der således 20 trin på pensionskalaen for Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne.

Pensionen for Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne udgør højeste pension, der kan opnås ved pensionering fra en tjenestemandstilling i lønramme 39, skalatrin 52.

Efter den gældende vederlagslov ydes der ikke til Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne det generelle tillæg, der ellers ydes til andre personer i lønramme 35 og derover. Som følge heraf udbetales der heller ikke pension af det generelle tillæg.

Da det ikke er hensigten med nærværende forslag, at pensionsudbetalingerne til Landstingets formand, Landsstyreformanden og landsstyremedlemmerne isoleret set skal forhøjes, er det nødvendigt at præcisere i § 15, at der ikke udbetales pension af det generelle tillæg, der ellers ydes til personer i lønramme 35 og derover.

Til § 16

Ægtefælle- og børnepension ydes efter de regler, der gælder for tjenstemænd.

For ikke at udhule pensionerne reguleres pensionerne efter §§ 14, 15 og 16 efter de regler, der gælder for tjenstemænd.

Reguleringen sker på samme måde, som reguleringen sker for tjenestemandspensioner i de samme lønrammer.

Til § 17

Ifølge forslaget § 21 ophæves den gældende lovgivning om vederlag til medlemmer af Landstinget og Landsstyret i sin helhed. Da der sker en ophævelse af loftet for pension efter vederlagsloven og en lempelse i modregningen af vederlag, løn eller pension fra anden offentlig stilling, skal overgangsreglerne sikre, at disse lempeligere regler ikke gælder for allerede fratrådte medlemmer af Landstinget eller Landsstyret.

De lempeligere regler for modregning af pension vil således gælde enhver, der ved landstingslovens ikrafttræden er medlem af Landstinget eller Landsstyret.

De lempeligere regler vil endvidere gælde enhver, der *efter* landstingslovens ikrafttræden bliver medlem af Landstinget eller Landsstyret, uanset om de også forud for landstingslovens ikrafttræden har været medlem af Landstinget eller Landsstyret.

Til § 18

Bestemmelsen omhandler vederlag og tillæg til ikke-landstingsmedlemmer, der udøver hverv i udvalg, nævn og repræsentationer på hjemmestyrets vegne.

Den generelle formulering er bevidst. Således kan der være udvalg nedsat af Landstinget eller Landsstyret direkte ifølge lov, men det pågældende udvalg kan også være nedsat administrativt. Det er ikke afgørende, hvem der har foretaget udpegningen af medlemmet. Det afgørende er, at der udøves hverv på hjemmestyrets vegne. Det kan være forudsat/bestemt (eks. i lovgivning), at de skal være interesserepræsentation i nævn og råd. Dette medfører ikke, at der ikke er tale om at udøve hverv på hjemmestyrets vegne, fordi de enkelte medlemmer varetager specielle interesser, idet hjemmestyret netop har ønsket den interesseafvejning, og der løses opgaver på hjemmestyrets vegne.

Det afgøres på grundlag af en konkret vurdering, hvor mange dage, der medgår til varetagelse af hvervet. Varetagelse af hverv i råd og nævn kan således ud over mødedage omfatte forberedelse og rejsetid.

Ligesom efter den gældende vederlagslov udbetales dagpenge til medlemmer af nævn og råd m.v.

Efter den gældende vederlagslov kræver det Finansudvalgets godkendelse at fastsætte særskilt vederlag til særligt byrdefuldt formandshverv. Da et sådant vederlag forudsættes holdt indenfor de almindelige bevillinger, foreslås det, at Finansudvalget ikke længere skal godkende sådanne vederlag.

Til § 19

Det foreslås at bemyndige Landstingets Formandskab til efter forhandling med Landsstyret at fastsætte nærmere regler efter landstingsloven.

Formandskabet agter meget hurtigt at fastsætte nærmere regler om rejser, men også regler om attestation af udgifter m.v kan fastsættes. Endvidere giver bestemmelsen mulighed for at fastsætte regler om indbetaling af pension til landstingsmedlemmers og landsstyremedlemmers pensionsordninger.

Til § 20

Landstingets medlemmer har i henhold til § 1, stk. 2 pligt til at indberette indtægter fra andre offentlige stillinger og hverv senest 30 dage efter medlemmets indtræden i Landstinget og senest 30 dage efter en ændring af de indberettede indtægtsforhold. Overtrædelse heraf kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland.

Til § 21

Det foreslås, at landstingsloven træder i kraft 1. januar 2004. Den gældende vederlagslov ophæves i sin helhed.